

Πόσο κοστίζει μια πυρκαγιά

Του ΕΥΘ. ΛΕΚΚΑ*

Λοιπόν, έχουμε και γράφουμε.

Εννέα πυροσβεστικά αεροπλάνα επί δύο ώρες πτήσεις επί πέντε χιλιάδες ευρώ η κάθε ώρα περίπου μας κάνουν ενενήντα χιλιάδες ευρώ.

Ενα ελικόπτερο επί δύο ώρες πτήσεις επί τρεις χιλιάδες ευρώ η ώρα μας κάνουν έξι χιλιάδες ευρώ.

Είκοσι περίπου πυροσβεστικά οχήματα, δεκάδες πυροσβέστες, κινητοποίηση της άμεσης δράσης και του κρατικού μηχανισμού, υλικά, καύσιμα, και άλλα αναλώσιμα τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες ευρώ.

Εστω, πενήντα στρέμματα (αναφέρθηκαν και 2.000) καμένης περιστασικής δασικής έκτασης είναι δεκαπέντε χιλιάδες ευρώ το στρέμμα η αναδάσωση, μας κάνουν περίπου πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ, χώρια τα συνοδευτικά έργα υποστήριξης και η απασχόληση των δημοσίων υπηρεσιών.

Ητοι ένα εκατομμύριο ευρώ μας κόστισε η χθεσινή πυρκαγιά έξω από το σπίτι μας, δηλαδή την Πανεπιστημιούπολη (το Πανεπιστήμιο της Αθήνας), όπου εδώ και δύο χρόνια λειτουργεί και το πρώτο μεταπτυχιακό τμήμα καθώς και το πρόγραμμα εξ αποστάσεως εκπαίδευσης για τη Διαχείριση των Φυσικών και Τεχνολογικών Καταστροφών.

Μια προσπάθεια που δεν τη γνωρίζει το υπουργείο και κυρίως η γενική γραμματεία Πολιτικής Προστασίας που απεχθάνεται καθετί το επιστημονικό και καθετί που δίνει μεγάλη σημασία στην πρόληψη, ενώ αντίθετα γνωρίζει μόνο την καταστολή! Θα μου πείτε απομεινάρια μιας άλλης εποχής, μιας άλλης νοοτροπίας. Εννοίες όπως το προ-καταστροφικό, συνκαταστροφικό και μετα-καταστροφικό στάδιο, κίνδυνος, επικινδυνότητα, τρωτότητα, μικροζωοποίηση, έκτακτη ανάγκη, επέμβαση κ.λπ. είναι άγνωστες λέξεις και έννοιες που όμως σε όλο τον προηγμένο κόσμο έχουν τεράστια σημασία, καθώς αποτελούν το υπόβαθρο διαχείρισης για τους υπευθύνους. Αλλά ας μην κάνουμε τα πράγματα δύσκολα με έννοιες, εξοπλισμούς και συστήματα.

Εχουμε και γράφουμε.

Είκοσι πυροφύλακες, επί δύο μήνες υπηρεσία, επί 2.000 ευρώ μάς κάνουν ογδόντα χιλιάδες ευρώ συν είκοσι χιλιάδες ευρώ αναλώσιμα, μας κάνουν εκατό χιλιάδες ευρώ. Η καλύτερα: Σαράντα εθελοντές (από τους χιλιάδες που υπάρχουν ή ψάχνουν να αποκτήσουν οντότητα σε ΜΚΟ), επί χίλια ευρώ υποστήριξη, συν δέκα χιλιάδες ευρώ αναλώσιμα μας κάνουν πενήντα χιλιάδες ευρώ. Και το σημαντικότερο! Ενα από τα ελάχιστα εναπομεινάρια περιστασικά δασίδια σωσμένο στη θέση του, να τροφοδοτεί με οξυγόνο όλους αυτούς που ο εγκέφαλός τους είναι σε υπολειτουργία.

* Καθηγητής Γεωλογίας και Περιβάλλοντος -
Ειδικός στη διαχείριση φυσικών καταστροφών

Η ιστορία επαναλαμβάνεται

Γύρω στα 30 χρόνια χρειάστηκαν για να πρασινίσει ο «Τρελλός», γνωστότερος και ως Υμπτός. Μια μεγάλη φωτιά το 1978, αμέσως ύστερα από μια άλλη μεγάλη φωτιά στην Πάρνηθα (περιοχή Θρακομακεδόνες) ανάγκασε τον τότε πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή τον Α' να πάρει ένα ελικόπτερο, να πετάξει πάνω από τα καμένα και να πάρει μια σωτήρια απόφαση. Ορίσε την οδό Κατεχάκη ως όριο (τότε έγινε και η διάνοιξη της μέχρι την παραλία) του δάσους. Πάνω από την Κατεχάκη οι εκτάσεις είναι του Δημοσίου και δεν επιτρέπεται κανένα κτίσμα.

Κάτω από την Κατεχάκη, οι εκτάσεις αφέθηκαν για αξιοποίηση. Τότε άνοιξε και ο δρόμος για την Πολυτεχνειούπολη και τέθηκαν οι βάσεις για την οικιστική αξιοποίηση του στρατοπέδου ΓΟΥΔΗ (εκεί κτίστηκαν ολυμπιακά ακίνητα και ακόμη οι κάτοικοι της Αθήνας περιμένουν τη δημιουργία πάρκου στο πρώην στρατόπεδο ΓΟΥΔΗ). Ο Κ. Καραμανλής ο Α' έδωσε και χρήματα για την αναδάσωση του Υμπτού, ο οποίος σε 30 χρόνια ξαναπρασίνισε.

Ο Υμπτός έχει και μια άλλη ιδιαιτερότητα. Στον χώρο του έδρασαν και δρουν οι μεγαλύτεροι καταπατητές της χώρας. Συμμορίες καταπατητών (μία από αυτές τον τελευταίο μήνα οδηγείται στον

Κορυδαλλό) και γνωστά ονόματα καταπατητών διεκδικούν εκτάσεις ως την κορυφή του βουνού.

Καραπάνδης, Γερούλανος, Δάσιος, Νάστα, Εκκλησία, Ερυθρός Σταυρός, ΑΟΟΑ κτηνοτροφικοί συνεταιρισμοί, διεκδικούν εκτάσεις που ορίζονται με δεκάδες χιλιάδες στρέμματα, σε όλη την περίμετρο του βουνού.

Παπάγου, Αγ. Παρασκευή, Καρέας, Ηλιούπολη, Αργυρούπολη, Γλυφάδα, Βουλιαγμένη, Βάρη, Κορωπί είναι οι περιοχές στις οποίες στοχεύουν οι καταπατητές.

Περισσότεροι από 30 χαρακτηριζόμενοι ως «μικροκαταπατητές» έγιναν πάμπλουτοι, πουλώντας δημόσια γη, η οποία ακόμη δεν έχει ξεκαθαρίσει ιδιοκτησιακά.

Και σήμερα χρειάζεται μια τολμηρή λύση. Χάραξη ενός δρόμου, ο οποίος θα οριοθετήσει το δάσος (και συνεπώς τη δημόσια ιδιοκτησία) και θα επιφέρει την απόλυτη προστασία. Μια λύση που μπορεί να εφαρμοστεί στην Πεντέλη, όπου διεκδικούν την άδεια να κτίσουν σε περίπου 150.000 στρέμματα και στην Πάρνηθα (εδώ οι διεκδικήσεις είναι αισθητά λιγότερες). Η διασπορά της αρμοδιότητας προστασίας, η πολυνομία, η οικιστική πίεση και κυρίως η αβελτηρία των πολιτικών υπευθύνων δεν δίνουν πολλές ελπίδες διάσωσης των ορεινών όγκων της Αθήνας.

MIX. ΚΟΥΡΜΟΥΣΗΣ

ένω για το δευτερεύον οδικό δίκτυο την ευθύνη συντήρησης έχουν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εκπρόσωποι του υπουργείου σημειώνουν πως η αρμοδιότητά τους περιορίζεται στο πλάτος της Κατεχάκη ως και τις πλευρικές μπάρες. Από εκεί και πέρα το... χάος, καθώς οι ίδιες πηγές δείχνουν ως πιθανούς υπεύθυνους για τον καθαρισμό τους δήμους των περιοχών από τις οποίες διέρχεται ο δρόμος και τις υπηρεσίες των δασαρχείων.

Όσον, όμως, αφορά τον δρόμο και τη στενή ζώνη που τον περιβάλλει και που ανήκει στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ τα συνεργεία του εργολάβου δεν πρόκειται να εμφανιστούν πριν από τον Αύγουστο. Υπάρχει, βέβαια, πάντα το ενδεχόμενο το έργο του ιδιώτη να το

αναβάλει αυτοβούλως κάποια νέα πυρκαγιά, άλλωστε τόσο οι νησίδες όσο και οι πλευρές της Κατεχάκη είναι γεμάτες από σκουπίδια πάσης φύσεως. Στο μεταξύ, στο παρασκήνιο φαίνεται πως... σιγοκαίει μια διαφορετική φωτιά. Κύκλοι του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν παραλείπουν να αφήσουν αιχμές στην πολιτική του σταγονόμετρου που ακολουθεί το υπουργείο Οικονομίας για τη χρηματοδότηση έργων, όπως η συντήρηση του πρασίνου που βρίσκεται κατά μήκος των οδών. Υπό άλλες, ιδανικότερες, συνθήκες το ΥΠΕΧΩΔΕ θα μπορούσε να είχε προκρηύξει τους διαγωνισμούς νωρίτερα, όμως η διαδικασία καθυστέρησε αρκετούς μήνες διότι δεν είχαν εξασφαλιστεί τα απαραίτητα κονδύλια.

N. ΜΟΥΜ.

ύνη για
J.
τον
ων και
ία του
η...
τε στα
J να
ης
ώνονται
0 χλμ.,